

V kůži Eskymáka

DÁ SE PŘEŽÍT NOC V IGLÚ?

Je libo zážitek, při kterém běhá mráz po zádech? Ledový kemp takovou zkušenost nabízí doslova. A nejen to – je až paradoxní, jak občas „horký“ může být pobyt v ledu a zimě.

Co je to pořádná zima, jsem věděla donedávna jen jaksi „nanečisto“. Vyrůstala jsem v zemi, kde čas od času bývala zima dost drsná a mrazivá. Jako malá školačka jsem každé ráno důsledně zjišťovala, zda se ručička teploměru dostala alespoň k minus třiceti. To byla magická hranice, u níž se na základních školách přerušovalo vyučování a my děti jsme mohly zůstat doma.

Potíž však byla v tom, že jsem nemohla ani ven na dvorek. Děti

méně uvědomělých rodičů si tam místo školy užívaly sněhových radovánek, a já seděla za oknem za tepleného paneláku a modrala závistí, nikoliv zimou.

A tak jsem svůj osobní příběh Eskymáka prožila teprve před několika týdny. Měla jsem možnost se podívat do ledového kempu Volvo XC Ice Camp v lyžařském areálu Kitzsteinhorn poblíž rakouského Kaprunu. Ve výšce 2500 metrů nad mořem tam na začátku zimy vyrostl ledový hotel.

Led je nesmírně působivý a elegantní stavební materiál.

Tohle není hra

V čelní části areálu vítají návštěvníky čtyři velkolepá iglú. Jsou vzájemně propojená a přístupná pro všechny zvědavce. Vstoupíte dovnitř a nevěříte svým očím, co vše se dá vykouslit z tak obyčejného materiálu, jako je sníh a led. Ten tu vlastně zastupuje všechny tradiční materiály – dřevo, plast i kov. Najdete zde masivní ledový stůl, ledové lavice, ledový bar, ledové umělecké artefakty. Zpočátku se to všechno zdá jako hra, vtipná maketa skutečnosti. Že se o žádnou hru nejedná, si naplno uvědomíte, jen pokud zde strávíte celou noc.

Hodina pravdy

Pobyt v kempu začíná jak jinak než uvítacím drinkem. V tu chvíli ještě netušíte, že si tady k alkoholu vypěstujete celkem pozitivní vztah, byť ten vás dokáže zahrát jen na chvíli. Tělo po pár hodinách totiž začne naznačovat, že něco není úplně v pořádku.

Je tu zima. Ta vás začne nenápadně a celkem vytrvale ohlodávat a vám nezbyvá než se bránit. Postupně na sebe nabalujete vše, co jste si přivezli. Proléváte se

příjemně horkým svařákem a postupně se smiřujete s faktem, že poslední lanovka už je dávno pryč a dolů by vás snesl leda dobře zahrnutý infarkt. Ještě po pár hodinách tančíte divoké tance a odvážně do sebe kopete ledové panáčky. Přitom všem zažíváte rozporuplné pocity.

Celá tato akce se vám chvillemi zdá jako totální úlet. Smějete se, jako když vám někdo ztropí hodně výstřední vtip. Zároveň chápete výjimečnost a nevšednost celé situace. Uvědomujete si, že to, co prožíváte, je pravděpodobně jednou za život. Taký vám konečně dochází, že zima ani celé ledové okolí není žádná iluze ani maketa. Minimálně pro nadcházející noc je to skutečnost stejně tak reálná jako vaše domácí televizní pohovka nebo hrmec polévky.

Hlavně se nedotýkat

Mezi zahřívacími procedurami prožijete dle libosti alespoň několik aktivit, které kemp svým návštěvníkům nabízí. Můžete si s ostatními členy výpravy postavit svoje vlastní iglú. Pravda, většinou to asi nestihnete celé, ale přinejmenším si osvojíte základní pravidla výstavby a týmové